

Pieni sininen siveyden sipuli

Venäjänsininen on sellainen rotu, että koskaan ei tiedä, mitä saa: toiset russitytöt aloittavat juoksut puolivuotiaana, toiset antavat odotuttaa iäisyyteen. Toiset tytöt kuseksivat, kurnuttavat yötä päivää ja tarjoilevat itseään kaikille kiveä elävämille olennoille. Toiset maukaisevat siroasti ja siirtävät hieman häntää sivuun.

Minulla onnellisella on jälkimmäinen. Ominaisuus oli toki aavistettavissa: emo on yhtä lailla pihtari ja emonemon ja isänemon kiimojakin saatiin odotella. Kun kyseessä on kuitenkin ensimmäinen siitosnaaras, kiimaa odottelee innolla. Odottelee, odottelee ja odottelee. Jokainen kissan ele tulkitaan tarkasti. Nyt se naukaisi! Oho, se värisyttää häntäänsä! Voi ei, nyt se kieriskelee lattialla.

Erilaista tietoa kiiman olemuksesta löytyy helposti netistä: tosin lähemmin tutkittuna kaikki tieto on lähinnä faktoja liian tiheiden kiimojen vaaroista ja liian aikaiseen juoksut aloittaneiden riskeistä. Siveyden sipulin kanssa tuollaiset jutut lähinnä hymyilyttävät: meillä ei e-pillereitä tarvita. Kiiman lykkääntymisestä tietoa ei netistä sitten oikeastaan löydykään. On turvaututtava kokeneempiin kasvattajiin ja kirjatietoon.

Siihen, että kissa ei näytä juoksevan, voi olla fysiologisten ongelmien lisäksi ainakin kaksi syytä: naaras ei vain vielä ole sukukypsä tai naaraalla on hiljainen kiima. Hiljainen kiima tarkoittaa sitä, että naaraalla on kyllä normaali kiimakierto, mutta se ei osoita sitä ulkoisesti, koska paikalla ei ole kolla. Myös muiden kiimakerrossa olevien naaraiden puute saattaa pitää kiiman hiljaisena tai kokonaan poissa. (lähde: Rice, Dan. The Complete Book of Cat Breeding)

Kannattaako sitten sitä ensimmäistä kiimaa näin kesällä odottaakaan? Selasin useita kissakirjoja tätä kirjoittaessani, ja kaikissa puhutaan valon voimakkuuden vaikutuksesta: valon ollessa vähäistä kiimoja ei ole ja valon lisääntyessä kiimat taas alkavat. Kokeneet kasvattajat taas puhuvat pikemminkin kiiman kesätauosta, jolloin loppukevällä ja kesällä kiimakierto on tauolla.

Minä jatkan odottamista. Kun emollakin saatiin se pentue tehtyä, niin eiköhän tämäkin pikku neiti jossain vaiheessa myönnä kollinkaipuunsa.

Teksti ja kuva: Katri Kleemola